

[Birgitte Husmark]

omtalt her, er en invitation fra Vestsaharakomiteen, som har forespurgt, om de kunne komme på besøg her, og vi har selvfølgelig været glade for, at Folketinget er et så demokratisk sted, at også børn fra Vestsahara kan komme på besøg og se, hvordan det danske parlament fungerer.

I og med at Fremskridtspartiet har protesteret med den erklæring, så kan jeg altså konstatere, at Fremskridtspartiet går ind for at yde nødhjælp, hvilket jeg er meget tilfreds med. En af vanskelighederne for de vestsahariske flytning er jo, at de er placeret i den algierske ørken med meget, meget få muligheder for at sikre deres eksistens, og jeg er da helt glad for, at også Fremskridtspartiet er indstillet på at støtte disse flygtningelejre, så man ikke skal risikere det, der jo ellers kan blive konsekvensen: en videre emigration ud i verden med de katastrofale følger, det kan få.

Marianne Jelved (RV):

Vi har i Det Radikale Venstre med tilfredshed bemærket, at der er sket fremskridt i løsningen af Vestsaharakonflikten, som har rod dels i koloniseringen, dels i interessekonflikter mellem Algeriet og Marokko. Men nu har Algeriet og Marokko genoptaget de diplomatiske forbindelser, og netop i sommer arbejder FN's generalsekretær sammen med OAU på at tilvejebringe en fredsplan, så Vestsaharas folk kan udøve deres selvbestemmelsesret.

Vi mener, det er vigtigt, at konflikten løses i et samarbejde mellem parterne i regionen og FN. Det er som sagt på vej. Vi må følge, hvad der sker, men SF's forslag finder vi ikke nødvendigt på nuværende tidspunkt.

Vi kan i øvrigt tilslutte os udenrigsministerens udtalelse om den humanitære hjælp.

Bollmann (CD):

Også i CD har vi noteret os, at der er sket fremskridt i området, og derfor finder vi ikke, der er behov for nogen særlig indsats fra dansk side, i hvert fald ikke for tiden.

Jeg kan kort sagt tilslutte mig fuldt ud, hvad udenrigsministeren har sagt. CD kan ikke støtte forslaget fra SF.

Glønborg (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side vil vi gerne takke forslagsstillerne for, at vi endnu en gang er blevet mindet om, at der er en gruppe men-

nesker i det vestlige Sahara, som er i svær nød. Det har vi godt af. Vi har al sympati for disse mennesker og føler trang til at gøre et eller andet. Men en gang imellem må man erkende, at der faktisk er andre, der er i en bedre position til at løse opgaven lige nu. Vi har fra dansk side givet tilslutning til, at nogle internationale organer tager fat på den sag, og så må det også være tid at vente.

Jeg bemærker, at det i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at rapporten fra den tekniske mission ikke foreligger endnu. Jeg synes, det var rimeligt, om vi ventede og så, hvad de mennesker havde at sige. Og så er jeg glad for, at Danmark er bidrager i pæn stil til de internationale organisationer, som er i gang med at løse opgaven.

Beslutningsforslaget, som ligger her, tror jeg ikke gavner sagen særligt, så vi vil også stemme imod det.

Birgitte Husmark (SF):

Når vi i SF på trods af den tidspressede situation har fastholdt ønsket om at fremsætte det her beslutningsforslag, skyldes det, at forslaget bl.a. omhandler regeringens mandat til FN's generalforsamling, og den indledes jo, før Folketinget igen samles.

For SF er der ikke tvivl om, at FN's indsats, som i øvrigt sker i meget omhyggelig overensstemmelse med Organisationen til Afrikas Enhed, OAU, er af afgørende betydning for at få standset denne krig, som har varet siden midten af 1975, da den daværende kolonimagt, Spanien, trak sig ud af landet. Landet blev herefter besat af nabostaterne Mauretania og Marokko. Siden har Mauretania opgivet sit forsøg på at få del i Vestsahara, mens Marokko til gengæld løbende har udvidet sit militære engagement i området, således som vi har beskrevet det i vores beslutningsforslags bemærkninger.

Vestsahara er ikke noget uinteressant område, selv om det her i Europa var relativt ukendt, indtil man fra EF's side fandt anledning til at lave en fiskeriaftale. Vestsahara er rig på fosfat og andre mineraler, og Vestsahara har et af verdens rigeste fiskefarvande. Derfor er det så meget desto vigtigere, at den fred, der opnås, får form af en internationalt garanteret aftale.

Det centrale punkt i den fredsplan, FN og OAU arbejder på, er afholdelse af en folkeafstemning, der iværksættes på en sådan måde, at